

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законом України
від 10 січня 2002 року N 2921-III

Цей Закон регулює договірні правовідносини між платниками та одержувачами грошових коштів щодо відповідальності за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань. Суб'єктами зазначених правовідносин є підприємства, установи та організації незалежно від форм власності та господарювання, а також фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності. Дія цього Закону не поширюється на порядок нарахування та сплати пені, штрафних та фінансових санкцій за несвоєчасну сплату податків, податкового кредиту та інших платежів до бюджетів усіх рівнів і позабюджетних фондів, передбачених чинним законодавством України, а також на відносини, що стосуються відповідальності суб'єктів переказу грошей через платіжні системи.

(преамбула із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 10.01.2002 р. N 2921-III)

Стаття 1. Платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Стаття 2. Статтю 2 виключено

(згідно із Законом України
від 10.01.2002 р. N 2921-III)

Стаття 3. Розмір пені, передбачений статтею 1 цього Закону, обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

(стаття 3 із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 10.01.2002 р. N 2921-III)

Стаття 4. Пеня за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань або за затримку грошових надходжень на рахунок клієнта банку - одержувача грошових коштів, яку нараховано та не сплачено на день набрання чинності цим Законом, за згодою сторін може бути перерахована за період дії терміну позовної давності, але розмір її не повинен перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який нараховувалась пеня. Сума зменшення розміру пені відноситься на результати фінансово-господарської діяльності одержувача грошових коштів, а щодо державних установ та організацій, що фінансуються за рахунок бюджету, - на зменшення їх фінансування.

Стаття 5. Визнати такою, що втратила чинність, [Постанову Верховної Ради України від 24 грудня 1993 року "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., N 14, ст. 83).

Стаття 6. Кабінету Міністрів України та Національному банку України привести свої рішення у відповідність із цим Законом.

Стаття 7. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування.

Президент України
м. Київ
22 листопада 1996 року
N 543/96-ВР

Л. КУЧМА

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", 2013

© ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2013

